Година V. Варна, 1 Октомврий 1930 год. Брой 6 52.

ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ

Органъ на Културно-Просвѣтното Икономическо Дружество „Варненски Кореняк“

Броя 3 лв. | Год. абонаментъ 25 лв. Излиза ежемесечно. | Редакция и администрация въ клуба — Варна, ул. „6 Септемврий“ № 23. | Обявления се приематъ по споразумѣние. | Броя 3 лв.

Съдържание.

1) Партия ли сме?; 2) Къмъ стопанско-лозарската проблема въ Варна; 3) Тазгодишната курортна кампания отъ Я. Р.; 4) Придунавския аграрно-стопански блокъ; 5) Чужди отзиви за нашата образователна система и за нашата интелигенция; 6) Хроника; 7) Обявления.

Партия ли сме?

Ний сме до толкова навикнали на политическитѣ партии, такива каквито ги имаме и познаваме у насъ, че даже мжчно можемъ да си представимъ една нова обществена акция подета безъ партизанско политическа подкладка и предвари телно наричаме всѣка нова обществена организация — *партия*. Така беше и съ организацията — Варненски Кореняк. Най напредъ я подиграхме съ „гагаузландия“ — защото, вижда се, подиграквитѣ ни причиняватъ голѣмо удоволствие — после, когато видѣхме, че този пжть съ подиграквитѣ нѣма да се постигне нищо, затржбихме, че новата организация е политическа и то подозрително политическа. Пустнахе се въ ходъ клевети въ печата и административни шикани и пропроизволи. За всичко това разправихме въ последния брой на вестника. А когато най сетне въ интереса на общинскитѣ работи сключихме миръ съ нашитѣ „политически“ противници и дадохме подкрепа на една отъ най силнитѣ за сега партии, нѣкои опозиционни среди ни нарекоха политическа опашка на сговора или по-ясно: нарекоха ни службогонска организация (партия), която гледа да вземе управлението на общината въ своитѣ ржце или, ако това не може да стане, то да се наложи при управлението на общината като необходимъ факторъ.

Обаче, целитѣ на нашето сдружение бѣха и сж съвършенно други. Наистина, ний желаемъ да бждемъ факторъ въ общината, но не за това, за да вкараме въ общината своитѣ кариеристи и службогонци; настаняването на нашия и то само годенъ и подбранъ персоналъ е второстепенна работа за нашето сдружение; впрочемъ ний даже нѣмаме и не желаемъ да имаме, голѣмъ контингентъ отъ службогонци, съ каквито разполагатъ нѣкои политически партии. Искаме да бждемъ факторъ въ общината *за да дадемъ друго направление* на общинската стопанска политика. А че тя има нужда и трѣбва да тръгне изъ други пжтища, за това говорихме доста пространно въ последния брой на нашия вестникъ.

* * *

Преди петъ години основателитѣ на нашето сдружение много добре разбраха, че жизненитѣ интереси на кореннитѣ, постояннитѣ и въобще свързани съ нашия градъ варненски жители постоянно се игнорираятъ отъ общинскитѣ власти. Това население започна да обеднява главно благодарение на общинскитѣ режими, чужди на коренното и постоянно население, а за негова смѣтка разбогатявали личности не свързани съ нищо съ града. Членоветѣ на нашето сдружение не сж обаче, толкова „простаци“ (молимъ извинение за тоя вулгаризмъ, но той е билъ употребенъ отъ нашитѣ противници спрямо насъ) да не разбиратъ, че нашия пристанищенъ градъ не е обикновенно село, дето идватъ наредко преселници отъ други села, но той е градъ донекаде интернационаленъ, чието население се увеличава. Въ такива градове като нашиятъ се създаватъ отъ време на време нови учреждения и институти: държавни, общински и частни. За тия учреждения сж нужни отчасти разни специалисти, които идватъ отъ други места и даже отъ странство. Градътъ расте, работитѣ се увеличаватъ, следователно работа трѣбвало би да намиратъ и старитѣ съграждани, трѣбвало би да я намиратъ и новодошлитѣ.

Тъй би трѣбвало да бжде, обаче всѣки вижда, че това не е тъй. Кореннитѣ и постояннитѣ жители пропадатъ, новитѣ се въздигатъ. Общината нищо не е направила за старитѣ жители, а напротивъ допушала да бждатъ несправедливо и незаконо ощетявани. Нашето твърдение ще подкрепимъ съ доказателства:

I. Помнятъ съвременницитѣ съ какъвъ ентузиазмъ и съ какви надежди посрещнаха лозаритѣ преди 20 години основанието на общинския лозовъ разсадникъ. Цельта преследвана отъ тогавашния общински съветъ бѣше: безкористно т. е. безъ печалба и безъ загуба за общината да се произвежда лозовъ американски материалъ — облагородени пръчки изключително за подобрение умиращето лозарство въ Варна вследствие филоксерата и за избѣгване спекулата съ американски лозови пръчки. Обаче какво стана? По контрабанденъ начинъ следъ малко години лозовъ разсадникъ се обърна въ *общински оходенъ имотъ*. Облагородените пръчки се продавали съ печалби на вънъ, а варненскитѣ лозари осъмнаха бѣдни, изнѣмощели и съ праздни места (хаври). Така замрѣ лозарството въ Варна. Отъ нѣкогашнитѣ 30 000 декари работени лозя останаха днесъ едва 7 — 10,000. Ето какъ пострада едно цѣло съсловие! Сега идватъ отъ вънъ разни богаташи съ много пари и постепенно прекупуватъ хаврите на малки партиди за удоволствие.

II. Въ разни години и нѣколко пжти подъ редъ се събаряха старитѣ улици на града за да се прокаратъ нови споредъ новия градски планъ. Много добре. Защо да не събаряме и регулираме, *ако имаме за това приготвени пари*. Но варненската обшина познава други методи на регулация: тя знае да събаря и регулира *безъ пари*, а което е платила на правоимеющитѣ, това бѣше колкото да се каже, че общината плаща. Тукъ общината прибѣгваше къмъ закона: плащаше на правоимеющитѣ споредъ закона отъ преди 10 години, но не въ златни левове поне, а въ сегашнитѣ сиромашки левове — значи общината е отчуждавала почти безъ пари. И какво излезе? Множество граждани останаха и безъ кжщи и безъ пари, а тѣхнитѣ маломѣрни места се продадоха на разни богаташи... Така ефтино общината се е ухитрила да регулира града и да приготовява курортъ за смѣтка на пострадалитѣ граждани Че гражданитѣ трѣбвало да се възнаградятъ добросъвестно, такова нѣщо никому не идваше на умъ. Общинскитѣ юристи, въ тоя случай, забравиха своето изречение: Summum ius, summa iniuria.

За системата на партизанскитѣ управления нѣма нужда много да разправяме. Много общински пари се похарчиха за целитѣ на разни партийни бюра (разбира се косвено): измислюваха се ненуждни синекури, отваряха се излишни работи и днесъ въ резултатъ общината е потънала въ дълбокъ батакъ.

Всичко можеше да бжде другояче, ако общината се управляваше отъ лица тѣсно свързани съ интереситѣ на общината. Това се желае отъ всички незаразени отъ партизански страсти варненци. И ако искатъ нѣкои партизани да нарекатъ организацията на такива граждани партия, то тѣ само заблуждаватъ. Тази организация има съвсемъ други цели и друго значение, отколкото сегашния терминъ „партия“.

Къмъ стопанско-лозарската проблема въ Варна.

По инициативата на Варненската Търговска Камара се състоя на 1 септемврий въ фоайето на общинския театръ лозарска конференция въ присжтствието на разни официални лица и нѣкои варненски лозари. Поканения, наверно отъ Търговската камара, г. Чакъровъ отъ Плѣвенъ, държа предъ събранието свой обширенъ рефератъ върху нуждитѣ на европейския пазарь отъ десертно грозде и други плодове; изложи кои сж странитѣ, които изнасятъ такива и колко би могла да изнесе България; какво се изнася отъ другитѣ лозарски центрове въ България и какво може да изнесе Варна. Следъ реферата станаха доста продължителни разисквания и най-накрая се изказаха следнитѣ пожелания (предаваме само по-важнитѣ).

1) Да се положатъ отъ страна на надлежнитѣ фактори нуждитѣ грижи за да може чрезъ премиране (какъ и на чии разноски?) и други мѣрки да се организира износа на грозде отъ Варна още тази година и

2) Да бждатъ организирани всички варненски лозари въ една обща професионална организация, за което въ най-близко време да бжде свикано събрание отъ единъ нѣколкочленъ комитетъ.

Признаваме откровенно, че свиканата на тая дата лозарска конференция и особенно взетитѣ въ нея решения доста ни изненадаха. Никой не може да упрекне търговската камара, за гдето е свикала по своя собствена инициатива или по съвета

на извѣстни кржгове такава конференция. Това влизаше въ нейната задача безъ огледъ на това, какви резултати може да даде конференцията или, евентуално, какви решения тя ще земе. За насъ сж важни решенията на конференцията. Събранието настоява на две нѣща: 1) да се основе часъ по-скоро една професионална лозарска организация и 2) още тая година да се организира износа отъ Варна въ странство на десертно грозде. Това значи преди всичко да се основе въ Варна още една лозарска организация — независимо отъ това въ каква форма: на акционерно дружество ли или на кооперация—тъй като вече отдавна сжществува у насъ кооперативна лозарска организация *Димять*. Отъ много страни чухме, че положението на тая кооперация, за жалость, не е розово. Отъ лозарска тя се е преобърнала отпосле въ винарска, но и тукъ не е успѣла, и сега е станала търговско кръчмарска. За насъ е много неприятно да предаваме такива отзиви, но нашия принципъ е преди всичко истината. Възможно е, че смѣткитѣ на тая кооперация не сж до тамъ обърканн, както ни уверяватъ, и най-добре би сторила кооперацията да обнародва свой последенъ полугодишенъ и то разбира се реаленъ балансъ. Защото за сега ний можемъ да кажемъ само това, че въ Варна разни търговски и кооперативни организации сж изгубили довѣрие и за да се образува една нова организация трѣбва да застанатъ начело хора съ доказана честность, а не разни аферисти и спекуланти, които днесъ се натрапватъ навсѣкжде и се обогатяватъ за смѣтка на разоренитѣ акционери и кооператори. Защото самата идея: дружество или кооперация е превъзходна, *обаче при едно важно условие,—честность.*

На второ мѣсто конференцията е пожелала износа на десертното грозде да се организира още тая година. Доколкото можахме да съберемъ сведения за десертното грозде [illegible] нѣма условия да се изнася. Отъ добре увѣдоменитѣ кржгове се съобщава, че не само въ Варна, но и на много други мѣста, поради переноспората (perenospora vitícola, mildiou) и градушката тая година десертното грозде (raisins de table) ще има по-малко отъ миналата година и че едва 500 вагона ще могатъ да се изнесатъ въ странство (афузъали и димять). По сжщата причина се очаква тази година по-малко вино, най-много 1 милионъ хектолитри. Именно по тия причини упоменатото решение на конференцията е за насъ доста неудачно.

Защото въ Варна сжществува единъ другъ много по-важенъ и действително боленъ, а не фиктивенъ въпросъ — *преобрщане на хаври въ лозя*. Той е за Варна въпросъ на въпроситѣ, не по-малко важенъ отъ курортния въпросъ, особенно за побѣдното работно население и по него нашия вестникъ писа вече нѣколко пжти. Днесъ по тоя случай принудени сме да го повдигаме отново.

Едно време се обработваха въ Варна около 30,000 декара лозя; днесъ поради филоксерата и други болести това количество е намалено до 7—10,000 декара, значи $^2/_3$ отъ старитѣ лозя днесъ сж хаври. На друго мѣсто на днешния брой на вестника въ статията „Партия — ли сме“ говоримъ за основанието преди 20 години въ Варна на лозовия общински разсадникъ. По-после се е основала лозарската кооперация Димять — но всичко това не помогна; хаврить и до днесъ сж останали хаври, а отъ всичко това се възползуваха само нѣкои тузове. И много удивително: много окржзи сж могли да подновятъ своитѣ уничтожени отъ филоксерата лозя *и то донъкжде съ пръчкитѣ на варненския лозовъ разсадникъ*, когато варненскитѣ лозари останаха и до сега съ хаври и праздни надежди. Нѣкои отъ почтенитѣ лозари ни разправиха, че тѣ само напраздно сж похарчили пари за подновяването на лозята, което останало безрезултатно. Наистина печаленъ фактъ, и ний днесъ трѣбва да помислимъ като какъ могатъ найсетне да се възобновятъ старитѣ лозя, и едно врѣменно като какъ да изнесемъ малкото количество десертно грозде. Разбира се, че преди 20 години условията сж били други, а днесъ сжщитѣ условия сж съвсемъ други. Днесъ нѣкои се произнасятъ, че въ Варна нѣмало смѣтка да се влагатъ капитали въ хавритѣ; това могли да правятъ на дребно само богатитѣ за своето удоволствие.

Време е най-после лозарския въпросъ да се разреши. Общината има голѣмо старо задължение къмъ лозаритѣ и тя трѣбва най-сетне да се издължи. Само отъ курорта Варна не може да се храни. Разбрахме го това тази година.

Тазгодишната курортна кампания.

Както можеше да се очаква, резултатитѣ отъ тазгодишната курортна компания излезоха не до тамъ утешителни. Вече на пръвъ погледъ, безъ никаква статистика, всички разбрахме, че общото число на курортиститѣ тази година бѣше по-малко отколкото миналата година. Разни биха могли да бждатъ дадени обяснения на това неотрадно явление, но изобщо се приема и ни се струва основателно, че главната причина на слабата кампания е била всеобща криза. Статистическитѣ данни на общинското курортно бюро показватъ, че тази година много по малко курортисти сж дошли отъ България и ромжнската Добруджа. До 10. IX. сж били зарегистрирани въ курортното бюро всичко 6,500 курортисти, когато на сжщата дата презъ миналата година сж били зарегистрирани 9,300 души, значи съ 2,800 души по-малко. Тукъ трѣбва веднага да отбележимъ, че тѣзи цифри [illegible] курортното бюро както [illegible] година, така и за тази година съвсемъ не сж точни. Може даже да се приеме, че показанитѣ цифри за тази година сж по-неточни отъ миналогодишнитѣ. Курортното бюро не е могло да нагоди своята статистика така, щото всѣки курортистъ престоялъ въ Варна презъ банския сезонъ повече отъ 7 дни, да мине непременно презъ регистритѣ на бюрото Причинитѣ за това обяснихме още по-отдавна и днесъ не желаемъ да се връщаме къмъ сжщия въпросъ. За това се предполага, че особенно тази година, когато всѣки държеше точна смѣтка на своитѣ разноски. мнозина сж се отклонили отъ бюрото за да избѣгнатъ лишнитѣ, споредъ тѣхъ, разноски. Вмѣсто това почти всички лѣтовници дошли отъ странство въ своя собственъ интересъ сж се явили въ бюрото. До 10. IX. сж зарегистрирани 4,600 чужденци и само 1900 души местни. Значи, количеството на лѣтовници дошли отъ странство силно е увеличено, което представлява за насъ отрадно явление. Особенно е увеличено количеството на лѣтовницитѣ отъ Полша. Ето по-подробно разпредѣление: отъ Полша дошли 300 лѣтовници (миналата година само 36), обаче тукъ не влизатъ още около 100 души лѣтовници престоели въ монастиря св. Константинъ и незарегистрирани въ бюрото. Отъ Чехословакия сж дошли 600 души, отъ Ромжния 300 (чисти ромжнци), Турция 200, Германия 125, Австрия 122, Унгария 80 и отъ Добруджа само 2,300—съ 900 по-малко отколкото миналата година. Количеството на лѣтовницитѣ отъ България е намаляло тази година съ 2000 души (зарегистрирани тази година, както казахме, само 1900).

При всичко, че количеството на иностраннитѣ курортисти тази година силно надминава миналогодишното количество, то все таки като отъ цифрата 4600 чужденци приспаднемъ 2,300 добруджанци, които само формално можемъ да считаме за чужденци, то оставатъ настоящи чужденци включително сжщинската Ромжния само 2,300 — цифра сравнително по-голѣма отъ ланската, но още не особенно внушителна и като се има предъ видъ, че тукъ влизатъ чехи, поляци, турци, австрийци, германци, ромжнци и унгарци (7 разни нации).

Горната по-подробна статистика, ако и не до тамъ точна (обяснихме вече защо) за количеството на лѣтовницитѣ се е отразила силно преди всичко на общинскитѣ приходи отъ банитѣ. Когато презъ 1929 год. до 10. IX. сж постжпили отъ банитѣ около 2,600,000 лева, тая година сж инкасирани само 1,986,083 лв. значи съ около 614,000 лева по-малко. Слабъ сезонъ още продължава, но не е вероятно той да ни донесе нѣкои важнн измѣнения, така щото вѣроятността за печалби на общинската каса е много малка. Ето какво рапортира въ общи черти за положението на общинскитѣ морски бани управительтъ г. Табаковъ: „Преждевременно е да се представя отъ сега отчетъ за сезона, макаръ той и да е въ началото на своя край. Въ общи черти въпреки върлуващата остра криза въ Европа, която безспорно има своето отражение и въ страната ни, ний трѣбва да сме доволни отъ полученитѣ резултати. Прави впечатление, че тая година морскитѣ бани сж посетени отъ масса чужденци, които продължаватъ да приидватъ. Количеството на нашенци тая година въ сравнението на миналата година е намаляло чувствително. Съ засилването курорта ни отъ чужденци, който е единъ отраденъ фактъ, трѣбва вече да се съзнае отъ всѣки единъ отъ насъ, че лѣтовището ни прогресира съ бързъ темпъ и че перспективитѣ сж близки за да получи то подобающето си мѣсто въ международнитѣ и реномирани курорти. Днесъ и утре и въ бждаще курорта Варна ще бжде фактически „Царицата на Черно море“. Това е целата истина въ едно предложение.“ Но не само е пострадала тази година общинската каса. Както ни увѣряватъ, катастрофални сж загуби на всички ресторанти и бирарии, съ ничтожни изключения. Това вече показва, че не само сж гостували у насъ по малко курортисти, но че и тѣзи колкото ги имахме, прекарвали сезона по-икономически, че да понесатъ значителни загуби не 1 2, а значително повече голѣми ресторанти. До известна степень слабия търговски оборотъ още показва, че ний тази година имахме сравнително много малко такива лѣтовници, за които криза не сжществува и които даже въ такива времена разполагатъ съ достатъчни средства, особенно за такива дребни работи като ресторанти и друга консумация. Впрочемъ малцината богаташи почти не посещавали неподходящитѣ за тѣхъ ресторантски кухни, а сж били на пъленъ пансионъ, едни въ града, други въ лозята и пансионитѣ, разбира се, отъ загуби не могатъ да се оплакватъ.

Следъ тази по подробна статистика ще се повърнемъ отново къмъ въпроса повдигнатъ отъ насъ въ 4 брой на вестника въ уводната статия „Какво искатъ отъ насъ европейскитѣ лѣтовници.“ Тогава ний писахме, че не е достатъчно да успѣемъ да зарекламираме въ странство нашия курортъ и после да го компромитираме, но тъй сжщо е важно да задоволимъ дошлитѣ чужденци за да рекламиратъ нашия курортъ самитѣ тѣ. Защото трѣбва да знаемъ, че нашия курортъ не е собственно курортъ, а само морско лѣтовище, а такива морски лѣтовища чужденцитѣ могатъ лесно да промѣняватъ всѣка година безъ да сж изгубили отъ това нѣщо, както се промѣняватъ изхабенитѣ ржкавици. Друго е за истинскитѣ курорти, като напримѣръ, Карлсбадъ, Виши и др. (Mineralbäder, минеральныя воды). Който е ходилъ напр. тази година въ Карлсбадъ, той ще отиде непременно догодина пакъ въ Карлсбадъ, защото за него другъ Карсбадъ нѣма. За това именно важно е да доставимъ на нашитѣ задгранични курортисти всички удобства и то именно такива, каквито тѣ намиратъ приблизително въ други морски лѣтовища. Но тукъ, за жалость, е нашата слаба страна. Тази година благодарение на услугата направена ни отъ международното пжтно бюро „България“ и на основение на нашитѣ частни сведѣния събрани отъ множество иностранни лѣтовници се уверихме, че нашитѣ лѣтовници се уверихме разсжждения въ 4 брой на вестника относително европейскитѣ лѣтовници бѣха умѣстни, навременни и представляваха тъкмо сжщностьта на въпроса. Въ специалната книга предоставена на иностраннитѣ лѣтовници отъ пжтническото бюро прочетохме множество бележки на лѣтовници за впечатленията имъ изнесени отъ Варна написани на разни езици (френски, нѣмски, английски, полски, чески, украински). Впечатленията имъ не сж еднакви, понѣкога даже сж противоположни. Къмъ тѣхъ трѣбваше да се отнесемъ критически и да ги сравнимъ и допълнимъ съ устни изявления даже на сжщитѣ лица, които очевидно отъ куртоазия или други причини не сж се изказали напълно. За това ний ще принедемъ въ оригиналъ само нѣколко такива записки, които могатъ да иматъ за насъ значение.

1) Varna a un climat merveilleux, mous la plage est déjà remplie de monde; il faudrait a) organiser un service des bateaux pour Karantine, où il y a encore un peu de paix b) il est indispensable d'organiser des bains de soleil pour dames (paravents, silence, propreté ete. c) il faudrait punir sévérement le public qui crache continuellement sur la plage et y jette toute sorte d'ordures. En somme pour les travailleurs intellectuels la plage de Varna manque de paix, car il y a là une foule de gens bruyants et peu délicats ce qui fatigue à l'extrême (Wilno).= Варна притежава чуденъ климатъ, но плажътъ е вече пъленъ съ народъ. Трѣбвало би а) да се уреди едно параходно съобщение съ Карантината, дето има още малко спокойствие б) необходимо е да се организиратъ слънчеви бани за жени (паравани, тишина, чистота и пр.) в) трѣбвало би да се наказва строго тази публика, която плюе постоянно на плажа и хвърля всѣкакви боклуци. Изобщо казано, на варненския плажъ за интелектуални работници липсва спокойствие, защото тукъ има много геруптаджии и неделикатни хора, което крайно уморява.

2) Warna ist ein der schönsten Kurorte der Welt, ist aber ein grosser Fehler, das sie ganz unmodern ist. Es gibt nur ein modernes, kulturalisches Werk, das Reisebüreau (Hongroie)=Варна е единъ отъ най-хубавитѣ свѣтовни курорти, но има голѣмъ недостатъкъ, че е съвсемъ немодерна. Има само едно модерно културно учреждение, пжтрическото бюро.

3) Варна имаща много условия за да стане първостепенно банско лѣтовище, за жалость не е подготвена да изпълни ролята на лѣтовището въ европейския смисълъ. Нито търговци, нито хотелджии, нито ресторанти, нито даже учреждения не разбиратъ отъ своя интересъ, отъ интереса на града и държавата. Незачитането на времето, мудностьта въ работа и необикновенна бюрократическа формалистика уничтожаватъ въ значителна степень тѣзи умни и съ широкъ размахъ обмислени начинания, каквито се стараятъ да осжществятъ благороднитѣ и съ широки погледи единици. Искренно желаемъ, щото тѣзи недостатъци, колкото се може по-скоро, да преминатъ и Варна, толкова хубава по природа, да заеме мѣстото, каквото й се пада. (Оригиналътъ е на полски).

4)Особенно ценни сж за насъ писменнитѣ бележки и устнитѣ обяснения на двама професори отъ лвовската политехника Bozycki i Leon Staniewicz. Мненията имъ резюмираме наедно: Варна, споредъ тѣхъ, е собственно лѣтовище, а не курортъ (сжщото мнение изказвахме и ние— редакцията), за това не е необходимо да се отива въ Варна повторно. Догодина ние нѣма да додемъ въ Варна, защото искаме да споходимъ за разнообразие и други мѣста. Друго нѣщо е за такива истински курорти като Карлсбадъ, защото за него изборъ нѣма. При всичко това

Варна би могла да разчита на многобройни посетители отъ Полша. Тази година заминали отъ Полша за Констанца около 7000 лѣтовници. Констанца има прѣко и удобно съединение съ Полша Съ сѫщия вагонъ пристигаме направо въ Констанце. За тамъ нѣма никакво преминаване на Дунава съ параходче, отъ което мнозина се страхуватъ. Но при всичко това ний поляцитѣ бихме идвали съ удоволствие въ Варна, защото имаме къмъ България симпатия. Обаче отиването и гостуването въ Варна представлява още за сега много неудобства; азъ ги изложихъ накратко писменно, сега ще ви разправя и допълня по-подробно устно. И така недостатъцитѣ на Вашето лѣтовище сѫ следнитѣ:

а) Най-напредъ азъ и другаритѣ ми изпитахме доста неприятности на самата граница при прегледа на нашия багажъ. Жена ми носеше съ себе си около 6—7 копринени костюми. Малко културния митнически чиновникъ не можа да побере въ ума си, защо й сѫ толкова копринени и то нови дрехи и бѣше на мнение, че за тѣхъ трѣбвало да се плати мито, защото дрехитѣ били купени не въ България, а въ странство. Едва можахъ да му разтълкувамъ, че у насъ въ Полша копринени дрехи не сѫ нѣкакво чудо и че нѣма смисълъ на нося отъ странство на курортъ вехти парцали. Така не се постѫпва никѫде. На второ мѣсто ний се оплакваме отъ кухнята; тя за европееца е невъзможна. Наистина ний ще ядемъ това каквото ни поднасятъ, но по-добре би било да сме доволни. Въ морската градина ни поднасяха ястиета приготвени на лой, а ценитѣ имъ сравнително сѫ по високи отъ тия даже въ Варшава. Месото е съвършенно долнокачественно. Ходихъ нарочно въ скотобойната и тукъ видѣхъ, че се коли съвършенно слабъ добитъкъ. По-добре би било да се повишатъ още ценитѣ, но да се поднасятъ ястиета по-доброкачественни. Който иска въ Варна да има сравнително по-добра храна, той трѣбва да си намери пансионъ, но такива въ Варна сѫ малко. Познавамъ пансиона на Гюлмайденъ край морето (зданието на бившия италиянски консулъ Асарето — редак.) въ града и на нѣкоя си Мика въ лозята, но тамъ ценитѣ сѫ доста високи и достѫпни само за разни богаташи и консули; тамъ се хранеше и американския консулъ отъ София. Трето: у васъ по квартиритѣ нѣма добра услуга и пълни ако скромни удобства. Такива констатирахъ само на 3 мѣста. Четвърто: Плажа е недостатъченъ; той трѣбва нѣкакси да се продължи и да се раздѣли на категории (съвършенно право мнение; ний имахме по-рано по-широкъ плажъ, но го застроихме и изхабихме; другаде напротивъ нѣмали естественъ плажъ и създали изкуственъ. Тая капитална грешка скоро ще се почувствува—редакц). Пето: Въ градината и въобще около плажа има съвършенно малко пейки, а колкото ги има, тѣ се окупиратъ повечето отъ местнитѣ, а за насъ иностранцитѣ оставатъ много малко. Не всѣки има намерение да сѣда при бюфета. Има хора, които се хранятъ другаде и не пиятъ. Какво да правятъ такивато? Общината за тѣхъ не е доставила нищо, макаръ че се плащатъ курортни такси! За банитѣ ний плащаме отдѣлно, а градината безъ достатъчно пейки не е за употрѣбление. Тогава не остава нищо освенъ да стоимъ вкѫщи. Лѣтовницитѣ настанени по кьошкове и въ монастиря нѣматъ нужда отъ градини, но за настаненитѣ въ града единственото мѣсто е градината. Най-сетне още единъ недостатъкъ: Недостатъчна, топла и не до тамъ доброкачествена вода.

Откровеннитѣ бележки на г. г. професоритѣ сѫ верни и ний трѣбва да ги имаме предъ видъ. Тѣ впрочемъ съвпадатъ съ нашитѣ нѣколкократни критики, както и съ мнението на г. П. М. Антоновъ изложени наскоро въ софийския вестникъ (м. септемврий) въ статията „Варна като международенъ курортенъ центъръ“. Недостатъцитѣ на нашето лѣтовище могатъ постепенно да се отстранятъ. Но тукъ не всичко зависи отъ общината. Много работи зависятъ отъ самитѣ варненски граждани.

Я. Р.

Придунавския-аграрно стопански блокъ.

Свършиха се конференциитѣ на 8-тѣхъ придунавски аграрни и индустриални държави (гл. № 5 на вестника). Въ тѣхъ участвуваха: Ромжния, Югославия, България, Унгария, Латвия, Естония, Полша и Чехословакия. Първитѣ четири държави сѫ преимуществено замледѣлчески, останалитѣ сѫ повече или по-малко области индустриални, и ако последнитѣ сѫ взели участие въ тази земледѣлческа конференция, то навѣрно тѣ се надѣвали да използуватъ създадения блокъ за своята индустрия въ по-голѣма степень, отколкото останалитѣ европейки индустривлни държави. Този източно-европейски блокъ броящъ 95 милиона души ще гледа да се наложи на западна индустриална Европа, за да може да продава своитѣ земледѣлчески произведения на по-добри отколкото досега цени, срещу взаимнитѣ отстѫпки направени на западна Европа по импорта на индустриални произведения въ държавитѣ на източно-европейския блокъ. Въ Варшавската конференция на блока е било решено, между другото, да се учреди до 1 октомврий т. г. специаленъ комитетъ отъ представители на аграрнитѣ държави съ своя специаленъ уставъ и този комитетъ да бѫде въ постояненъ контактъ съ международния селско-стопански институтъ въ Римъ и международната комисия въ Парижъ и най-сетне съ лигата на народитѣ въ Женева.

Подиръ голѣмата война, експортътъ на придунавския басейнъ, споредъ изчисленията на проф. Тимошенко (V. Timoshenko & M. Benett: The Danube Basin as a producer and exporter of wheat. California 1930) се е намалилъ отъ 110 милиона бушели презъ 1903—1913 години на 36 милиона бушели през 1924—1928 години. Разни могатъ да бѫдатъ причинитѣ на това намаление: по-слабо производство или по-голѣма мѣстна консумация. Най-вѣроятното тукъ е това, че следъ войната всички индустриални държави се заловили усилено за земледѣлие и обратно земледѣлскитѣ страни започнали да се индустриализиратъ, така щото всѣка държава колкото се може малко да купува, а много да продава. Вследствие на тая обща следвоенна стопанска политика станаха навсѣкѫде голѣми пертурбации. Западна Европа започна да се нуждае отъ по-малко жито и да го купува отъ тамъ, дето е най-ефтино т. е. отъ Америка. Споредъ даннитѣ обнародвани въ Europa — Wirtschaft (1930 № 4) задокеанския импортъ на жито и ръжъ въ Европа съставява 87%. Така напр. Англия покрива своитѣ дефицити отъ жито напълно отъ Америка; по-голѣмата часть на италиянския и швейцарския импортъ се пада сѫщо на Америка. Даже Австрия, най-близка съседка на източна Европа, и тя получава почти 1/4 отъ нужното й жито отъ Америка, а останалитѣ 3/4 купува отъ аграрнитѣ държави на източна Европа.

Близкото бѫдаще ще покаже, дали и доколко източния придуиавски басейнъ на 8-тѣхъ държави съ тѣхното 95 милионно население ще може да се наложи на западна Европа съ 2 пѫти толкозъ население и какъ би могълъ да се уреди митническия въпросъ съ Америка, която до сега успѣва да затрупва западна Европа съ своитѣ ефтини храни, благодарение на своята земледѣлческа структура и на своето техническо превъзходство. Тъй сѫщо индустрията въ източнитѣ придунавски държави въ такъвъ случай трѣбва да направи доста значителни жертви отъ своето досегашно привилегировано положение.

Чужди отзиви за нашата образователна система и за нашата интелигенция.

Много списания и вестници сѫ вече повдигали тоя боленъ въпросъ у насъ. Той бивалъ повдиганъ мимоходомъ понѣкога и въ иностранната преса. Въ нашия вестникъ на сѫщия въпросъ бѣха посветени две пространни статии: въ 12 бр. отъ 1929 год. подъ заглавието: Старитѣ и Младитѣ и въ 1 бр. за сѫщата година озаглавена: За свръхпроизводството на интелигенция. Той е за днесъ отъ капитална важность въ много отношения. Между другото, който иска да си обясни последнитѣ исторически събития у насъ, които въ резултатъ ни донесоха толкова разочарования и нещастия, той трѣбва да проучи внимателно каква е била и е още сега образователната система у насъ и какви последствия е имала и може би ще има още и занапредъ.

Че ний въ своята критика бѣхме прави, намираме потвърждение въ излезлата въ началото на тази година французка книга на адвоката при парижкия апелативенъ сждъ D-r Georges Desbons. Книгата носи заглавие: La Bulgarie après le traité de Neuilly — Paris 1930. Увода къмъ книгата е написалъ френския сенаторъ и бившъ министръ Justin Gordart и има 10 глави. Всѣка една глава третира отдѣлни въпроси. Така напр. третата глава разглежда изчерпателно въ цѣли 80 страници македонския въпросъ („Македония— въпросъ жизненъ и палещъ). Въ последнитѣ две глави (IX и X) носящи название: „Руското психологическо влияние се е запазило въ България“ и „България се отвръща отъ комунизма“, авторътъ като говори съ симпатия за нашата страна и за нашия народъ, който — споредъ него — по своята култура стои по-високо отъ своитѣ съседи и се отличава съ твърде ценни качества, които сѫ изтъкнали още въ 1865 г. англичанинътъ Humphey, както и въ 1875 белгийскиятъ ученъ економистъ и пѫтешественикъ Emile de Lavelaye. („Изобщо раса солидна, силна, плодна, нравствена, която ще даде отлични материали за едно свободно и честно общество“), покрай това разкрива и нѣкои недостатъци въ политическия ни животъ, който се намира често подъ влиянието на полуобразовани лица, най зловредната часть отъ политическия елементъ, който се стреми да изплува като пѣната на повръхнината и която покварва българския обществ. животъ. Тукъ привеждамъ отъ книгата на Desbons нѣкои извадки, споредъ както тѣ сѫ изложени въ 15 и 16 брой на списанието „Отецъ Паисий“ (София 1930), дето се разглеждатъ по-обширно всичкитѣ глави на книгата отъ проф. Д-ръ Ив. Георговъ.

Тоя народъ, тъй ревностенъ и тъй гордъ, понѣкога изглежда, че губи дори чувството на своитѣ основни племенни качества въ авантюритѣ развихрени отъ окаяннитѣ борци, които повечето се борятъ за прехрана. И тия отпадъци на гражданския животъ сѫ сторили на България голѣми злини. — Авторътъ дава съвети на българскитѣ водачи да взематъ поука отъ тѣхното накостно дѣло и да го премахнатъ въ самия му коренъ. А тоя коренъ той намира въ погрѣшната образователна система, която поддържа въ една страна, сравнително съ Франция, *петь пѫти повече гимназии.* А въ земледѣлческа страна като България, економически и политически млада, толкова срѣдни училища сѫ една лудость. *„България би се изложила на смъртна опасность, ако не би зела мърки, да спре наплива отъ тия чети отъ полуучени, отъ учители безъ наука, отъ адвокати безъ красноречие и култура, отъ журналисти безъ правопись, отъ невежи съ дипломи,* които оставени на себе си, биха извратили нейния политически животъ и биха заплашили обществения редъ. Колко е повече въ нейния интересъ, да притежава по-малко срѣдни училища и повече посещавани професионални училища! Сѫщата забележка се отнася до женитѣ. Ако всички интелигентни жени въ една страна иматъ претенция да станатъ образовани, и ако се хвърлятъ въ сгѫстени редове къмъ университетитѣ и свободнитѣ професии, всички разумни хора биха оплаквали такава страна... и повечето отъ тия жени ще изхабатъ дарби, които биха могли да употребятъ въ друга область на дейность за най-голѣма полза на всички и на самитѣ тѣхъ преди всичко.

Народнитѣ представители, които ще иматъ смѣлостьта да спратъ образуването на тия измети отъ полуобразовани, да гласуватъ за закриването на известенъ брой гимназии и замѣняването имъ съ заведения за техническо образование, може би ще изгубятъ своя мандатъ, . . . Но какво значатъ тѣзи дребни неволи на сѫгдата предъ съзнанието, че си заслужилъ за своята страна!

Сѫщо тъй нуждно е да видимъ българския елитъ да спре развоя въ увеличението на полуобразованитѣ както е полезно да видимъ джандармитѣ да арестуватъ престѫпницитѣ. Полуобразованитѣ и престѫпницитѣ еднакво заплашватъ обществения редъ.

Твърде голѣми облаци висятъ надъ България, за да не разбератъ своя дългъ отговорнитѣ за нейнитѣ национални сждбини ония отъ днесъ и ония отъ утре“.

Хроника

Тракийскитѣ могили до с. Галата. — Съ разрешението на българското правителство и на разноски на пражкия университетъ, сѫ предприети разкопки на 5 тѣхъ тракийски могили до с. Галата, които ний постоянно наблюдаваме отъ Варна. За ржководенето на разкопкитѣ е пристигналъ отъ Прага проф. отъ университета Д-ръ *Салачъ*, по специалность классикъ филологъ и археологъ, сѫщия който е ржководилъ съ успѣхъ подобни разкопки въ Мала Азия. Всички намерени въ могилитѣ предмети ще бѫдатъ предадени въ собственость на варненския археологически музей, обаче пражкия университетъ си е запазилъ правото на първа публикация. Другъ пѫть ще дадемъ сведения за намеренитѣ предмети; за сега ще кажемъ, че намеренитѣ до сега предмети произхождатъ отъ V векъ пр. Христа и II векъ следъ Христа и сѫ отъ гръцки произходъ. Както се предполага, тракийската Варна се е намирала въ местностьта на сегашния Сесъ-севмезъ и девненското езеро и се наричаше Варнасъ. По-сетне до тракийската Варнасъ малоазиатскитѣ гърци основали търговската агенция Odissos. Тукъ споредъ показанията на византийскитѣ лѣтописци — Теофанъ († 817) и Никефоръ († 829) пристигналъ въ Варна близо до Одиссосъ съ своята дружина българския ханъ Исперихъ и основалъ новото българско царство съ столицата найнапредъ въ Варна (679), а после въ Плиска, близо до Шуменъ.

Пражкия професоръ Д-ръ Сигмондъ за бълг. гори. — По покана на министра на земледѣлието Гр. Василевъ е пристигналъ въ България професоръ отъ пражката политехника Д-ръ Сигмондъ за да прегледа всичкитѣ държавни гори въ България и да си даде мнението по стопанисване и поддържане на горитѣ. Въ продължение на единъ месецъ професоръ обиколилъ съ автомобилъ всичкитѣ по-важни гори и въ края по молбата на Варненското археологическо д-во прегледалъ и гората въ Узунъ-кумъ. Споредъ мнението на професора, България притежава добри условия за гори, даже по-добри отколкото ги има Западна Европа. Той е противъ култивирането на елхови гори, защото елховитѣ дървета вирѣятъ въ България само до известна възрасть, а после умиратъ. Най-силно впечатление му е направила Лонгоза съ своитѣ осѣнови и брестови дървета. Колкото за Узунъ-кумъ, Д-ръ Сигмондъ е възхитенъ отъ проекта на

чешкото културно д-во (за това д-во и проекта му да създаде въ Узунъкумъ ново морско лѣтовище писахме подробно въ 4 брой на вестника) за преобръщането на сегашната дива гора въ народенъ паркъ.

Активния балансъ на външната търговия въ 1930 г. Споредъ предварителнитѣ изчисления на Българската Народна Банка досегашния излишъкъ отъ външната ни търговия (до 15 септемврий) надминавалъ единъ милиардъ лв. Това е много отрадно явление, особенно като имаме предъ видъ. че 1928 година ни е дала не излишъкъ, а дефицитъ отъ 813 милиона лева, а за миналата 1929 година този дефицитъ достигна до грамадната сума два милиарда лева. До края на годината имаме, наистина, още 3½ месеца, но въ банковитѣ и търговскитѣ кржгове сж уверени, че излишъкътъ нѣма да бжде намаленъ, а напротивъ може би увеличенъ, тъй като нѣкои земледѣлски артикули като царевица, тютюнъ и десертно грозде още не сж започнали да се изнасятъ. Тоя благоприятенъ обратъ въ търговския балансъ на тая година се дължи главно на голѣмо намаление на вноса отъ странство презъ тази година (съ два и половина милиарда по малко отъ вноса на сжщата дата за 1929 година). До сега още нѣмаме на ржка сведѣния на кои именно артикули е намаленъ вносътъ ни отъ странство: на луксозни ли артикули или на артикули нужни за нашата индустрия или за подобрение на нашето земледѣлие, защото не винаги пасивенъ балансъ или активенъ балансъ е мѣрило за благополучие или неблагополучие на страната. Ако бѣхме презъ миналата година докарали отъ странство стоки съ 2½ милиарда лева по-малко, щѣхме да имаме и миналата година половинъ милиардъ лева излишъкъ.

Въ всѣки случай това ще окаже чувствително подобрение на нашето економическо и особенно финансово положение.

По бюджета на варненската община за 1930/1 година. Новия общински бюджетъ биде приетъ пакъ съ голѣмо закъсняване едва презъ месецъ септемврий, а догдето бжде утвърденъ и влезе въ сила, ще се изминатъ 6 месеца, а можеби и нѣщо повече отъ текукущата финансова година. Макаръ и кжсно разгледанъ, той биде приетъ не единодушно, а само съ болшинство. Опозицията не го удобри като го смѣта за съзнателно фиктивенъ, каквито сж били всичкитѣ следвоенни бюджети.

Въ по-голѣмата си часть той е повторение на миналогодишния бюджетъ. Най-важното изменение е въ това, че е гласуванъ безъ електрическото отдѣление съ около 71 мил. приходъ и толкова разходъ, зкачи съ едно увеличение на повече отъ 5 милиона лева въ сравнение съ миналогодишния бюджетъ. За културнитѣ цели (освенъ училищата) сж предвидени: 100.000 лева за общинския театъръ, 100,000 за общинската опера, 120,000 за общинската библиотета. Остава само да видимъ, дали за културнитѣ нужди общината при тая криза ще може да изплати гласуванитѣ суми или тѣ ще останатъ само на хартия, за назидание. Напр. за миналата година не е изплатена малката помощь предвидена за археологическото дружество.

Отъ страна на опозиционнитѣ съветници се изказаха по експлоатацията на общинскитѣ имоти нѣкои мнения, невъзприети обаче отъ болшинството. Меншеството предлагаше: 1) да се закрие отдѣлението прехрана, понеже то нѣма възможность да изпълни своето предназначение; то нѣма право да налага санкции на мелничаритѣ, освенъ въ случаи на очевидна спекула; 2) общината да даде подъ наемъ експлоатацията на морскитѣ бани, защото приходътъ отъ банитѣ е или никакъвъ или съвършенно ничтоженъ, какъвто ще се окаже и тази година; 3) експлоатацията на общинската гора да се даде на предприемачъ, при известни условия, като напр. предприемачътъ ще бжде задъленъ да предостави на общината известно количество дърва за общинскитѣ учреждения и за раздаване на бедни граждани. По този начинъ щели да се избегнатъ разни недоразумения и злоупотребления; 4) тъй сжщо да се даде подъ наемъ зеленчуковата градина. Опозиционнитѣ съветници изтъкнаха, че отъ общинскитѣ зеленчукови магазини се ползуватъ повечето разни богаташи, които съ пари на ржка закупували значителни количества зеленчукъ, когато беднитѣ не разполагайки съ готови пари принудени сж да пазаруватъ зеленчукъ при частни градинари на вересия и то, разбира се, на повишени цени. Доказателство на това служатъ общинскитѣ магазини въ край нитѣ кв ртали, дето отъ оборота на целия день се събиратъ едвамъ 150 лева. При това частнитѣ търговци въ споразумение съ общинскитѣ чиновници — продавачи прекупували отъ общинскитѣ магазини ефтинъ зеленчукъ и после го продавали съ съ печалби.

За туризма въ Франция. Въ брой 4 на вестника говорихме за туристическото министерство въ Франция: за плановетѣ на министра на туризма Жераръ и какви грижи полага французката държава, за да се развие туризма въ полза на французкото население, когато у насъ не е направено до сега нищо.

Върху сжщия въпросъ обърна вниманието в. Зорница, който въ последния си брой пише следното за туризма въ Франция:

Споредъ изявлението на единъ френски финансистъ, Франция годишно получава 400,000,000 долара (56 милиона български лева) отъ чуждитѣ туристи. Това е една грамадна сума отъ този родъ индустрия (наричана отъ немцитѣ Fremdenverkehrindustrie). Но французитѣ не сж доволни; тѣ искатъ още да увеличатъ приходитѣ отъ нея. Цельта имъ е, щото туризма да стане една отъ най-голѣмитѣ французки индустрии. И освенъ материалната придобивка отъ сега по-голѣмено и разширено привличане на чужди туристи, Франция печели и морално. Тя си създава приятели, печели привърженици за своята народна кауза.

Цѣлата инициатива за разширяването на тая индустрия е въ ржцетѣ на държавата. Последната всѣка година предприема нови мѣрки и начини за нейното подобрение. Двете голѣми французки пристанища Шербургъ и Хавръ се приспособяватъ, щото колкото се може по-лесно да се посрещатъ голѣмитѣ океански параходи, които носятъ чужди гости, следователно и пари за Франция.

Народностьта на св. Кириллъ и Методи. Бившия професоръ по славянската филология въ Варшава, следъ евакуацията на Варшава професоръ въ Ростовъ н. Донъ, а следъ емиграцията отъ Русия отъ 1923 год. до днесъ проф. по руския езикъ и литература въ Братислава (Чехословакия) г: Погорѣловъ е държалъ наскоро въ V конгресъ на задграничнитѣ руски учени (въ София) сказка за превода на евангелието отъ гръцкия езикъ на старославянския езикъ извършенъ отъ солунскитѣ братя св Кирилъ и Методий. Въ сказката си той е изказалъ следното мотивирано мнение: При изучаването на староцърковнославянския езикъ трѣбва да се има предъ видъ главно езика, на който е билъ направенъ славянския преводъ, понеже този преводъ е билъ направенъ отъ известна личность и въ известно време. Композицията и качествата на превода могатъ да се оценятъ следъ критическо възстановяване на текста възъ основа на най-старитѣ преписи. Критическия разборъ на текста ни дава възможность да възстановимъ (опредѣлимъ) достоинствата на езика, особено неговия лексиконъ. Въ лексикона въ такъвъ случай биха могли да се установятъ неславянски елементи (гръцки и латински), както и елементи югославянски и западнославянски. Изучавайки техниката на древния преводъ можемъ да констатираме, че преводача не е могълъ добре да разбере гръцкия оригиналъ. Такова критическо изучаване ни довежда до заключението върху народностьта на преводачитѣ; тѣ не сж биле гърци, но българи отъ Солунъ, подпомогнати отъ словака Горазда, който отлично разбираше латинския текстъ на Vulgata. Учениците на св. Кирилъ и Методий сж разпространили следъ това християнската цивилизация въ цѣла България.

По-горе вече казахме, че г. Погорѣловъ е руски емигрантъ отъ Русия. Следъ напущането на Русия (1920 г.) той идва най-напредъ въ България, дето въ течение на 3 години приготвилъ списъка на българскитѣ книги напечатани преди освобождението и обнародвалъ една статия върху книгата „Четиреезичникъ“ написана въ 1803 г. отъ българина Даниилъ съ гръцки букви на битолския диалектъ. Въ списанието Bratislava той обнародвалъ статия сжщо третираща въпроса за националностьта на Кирилъ и Методий, а именно, че тѣ сж били родени въ Солунъ и че сж биле българи, което се познава по езика на превода.

За земледѣлскитѣ списания у насъ. У насъ излизатъ много на брой земледѣлски списания, издавани отъ официални институти, различни организации и частни лица. Много отъ тѣзи списания се субсидиратъ отъ държавата, окржзитѣ и пр. Безъ да отричаме ползата отъ сжществуващитѣ за сега земледѣлски списания, трѣбва да се признае, че тѣ страдатъ отъ много недъзи, които не имъ позволяватъ да се издигнатъ до истински помощници на земледѣлскитѣ стопани въ ежедневната имъ работа. Ето какво говори за тия недъзи сериозното списание „Народно дѣло“ въ последния си 2 и 3 брой: Безъ систимното издаване и подкрепване на нащитѣ земледѣлски списания отъ страна на респективнитѣ държавни и обществени органи се е създала една верига отъ пре дъвквания, преповторения на едни и сжщи въпроси отъ различни лица, а въ много случаи и отъ едни и сжщи лица, участвуващи въ списването на различнитѣ списания. Цѣлата тази вавилония не позволява на земледѣлскитѣ списания системно, съ достатъчна компетентность да зачекватъ всички въпроси, които интересуватъ земледѣлскитѣ производители. Отъ желанието си да бждатъ интересни за по-широкъ кржгъ отъ стопани, нашитѣ земледѣлски списания третиратъ едновременно най-различни въпроси, отъ различна специалность, но винаги общо, шаблонно, безъ връзка съ конкретната наша действителность и специфическитѣ условия на отдѣлни области на страната. Специалнитѣ пъкъ списания въ желанието си да възхвалятъ своята область на дейность, често пжти пишатъ невероятни работи, които подмамватъ нѣкои по-предприемчиви стопани да се увличатъ въ специализирани стопанства и неминуемо следъ това да изпитватъ най-голѣми разочарования и загуби отъ тѣзи си увличения. Нѣкои пъкъ земледѣлски списания за да постигнатъ материалното си закрепване и широко разпространение, ставатъ жертва на търговски инстинкти, като въ интереса на търговската реклама да изопачаватъ действителностьта. Други списания, използвайки служебното положение на своитѣ редактори и издатели, търсятъ принудително читатели всредъ земледѣлскитѣ стопани. За това при днешното състояние на земледѣлскитѣ списания, само се компрометира агрономическата наука и се затруднява агрономическото просвѣтяване на нашия земледѣлецъ.

Дружествени вести.

Настоятелството на Дружеството, предъ видъ настжпващия зименъ сезонъ, подканва всички членки и членове да проявятъ по-голѣмъ интересъ къмъ дружественитѣ дѣла, сжщевременно и вменява въ дългъ да си внасятъ редовно членскитѣ вноски, за да бждатъ винаги отчетени къмъ дружествената каса.

Това имъ се отдава възможность, да сторятъ винаги при посѣщението имъ отъ дружествения дѣловодитель или ежедневно въ дружествената канцелария ул. Царь Борисъ 44 отъ 8 – 10 часа предъ обедъ и отъ 6 до 8 часа следъ обедъ.

К. П. И. Д-во „Варненски Коренякъ“ търси да наеме клубово помещение, по възможность голѣмъ салонъ, може и въ етажъ, предимно по улицитѣ 6 Септемврий, Царь Борисъ и съседнитѣ улици на тѣхъ. Заинтересованитѣ да се отнесатъ до канцеларията на дружеството, която е отворена всѣки день отъ 8 — 10 часа предъ обедъ и отъ 6—8 часа следъ обедъ на ул. Царь Борисъ № 44

Варненски Археологически музей.

Постжпления презъ м. Септемврий. *Отъ Варна.* Ив. Стоименовъ— глинени украшения отъ стара кжща, Ст. Д. Караджовъ — римска монета, Василъ Щеревъ — голѣма глинена амфора, 2 части отъ амфора, малъкъ водениченъ камъкъ, франгментъ отъ мраморно блюдо, 1 керемида, 5 глинени плочи, фрагментъ отъ мраморна поставка, 2 глинени кандилца и разни мраморни фрагменти, Методий Джаджевъ — мраморна статуя безъ глава, часть отъ ржка, 4 надгробни фрагменти отъ варовникъ съ изображения, 1 надгробенъ мраморенъ кръсть съ надписъ, два надгробни паметника и мраморенъ фрагментъ, Пант. Парасковъ—медна византийска монета, Ел. Д-ръ Георгияди — мраморна плоча съ падписъ IV в пр. Хр. и галета съ надпитъ отъ рускотурската война, П. А. Софийска — бронзова монета Августъ Траянъ, Мих. Николовъ — мраморенъ фрагментъ съ надписъ и фрагментъ отъ мраморенъ корнизъ, надгробенъ старохристиянски паметникъ, Я. Илиевъ — 4 медни римски монети. *София.* Н. А. Зографски — стари книги и търговски тевтери. *Аджемлеръ.* Я. Т. стойчева — бронзова павтичка, Из. Павловъ бронзова монета Одессосъ, Л. Ламбевъ — медна римска монета, С. Ивановъ - сжщо. *Дервентъ.* Ил. Яиакиевъ—сребърна старобългарска монета. *Шуменъ.* Свещ. Я. Митковски — 2 ромънски книги съ кирилица. Дружеството благодари на дарителитѣ.

Печатница „Просвѣщение“ — Варна
Поржчка № 339.

Дружествената канцелария е отворена:

Понедѣлникъ	отъ	8	— 12	и отъ	3	до 8	часа
Вторникъ	„	8	— 10	и „	6	— 8	„
Срѣда	„	8	— 10	и „	6	— 8	„
Четвъртъкъ	„	8	— 10	и „	6	— 8	„
Петъкъ	„	8	— 10	и „	6	— 8	„
Сжбота	„	8	— 10	и „	6	— 8	„
Недѣля	„	8	— 12	и „	2	— 4	„

Презъ останалитѣ работни часове дѣловодительтъ на дружеството ще бжде на инкасо изъ града.